

„Защото сѣкого освѣтлава свѣтлина-та Христова, и негова-та благодатъ сѣкого обикола. Подиръ това, ако тази служба бѣва за славѣ на нѣкой господенъ празникъ, или за честь на майка-та божіѣ и на скеты-тѣ угодниці, тогава діакони-тѣ изнесатъ на наложи-тѣ икона-тѣ на празникъ-а, и около нея свещеници-тѣ величатъ господа или свѣтъ Богородицѣ или скетъ-та, а пѣвцы отговоратъ сѣзъ онова свѣрото величаніе и припѣватъ стиховы-тѣ отъ псалтирь-а. Ако ли е тази всепошница срацо недѣлѣ, тогава въ сички-тѣ пѣсни са споменува дивно-то възкресеніе спасителево, и за да остане то юще по дълбоко на вѣрны-тѣ въ сѣрца-та, владика-та наредъ църкоу, или ако нема него, свещеникъ-а въ олтаръ-а чете евангеліе-то, какъ е възкрѣсналъ Христосъ или какъ са е явилъ подиръ възкресеніе-то. Такъизи воскресны евангеліа, кои-то са събрани отъ сички-тѣ евангелисты, има одинаестъ, и четатъ са наизмѣнѣванка.

Но преди възкресно-то евангеліе споменува са, какъ са мирноносицы-тѣ и ученици-тѣ дошли рано на празникъ-а гробъ, и какъ са са прѣстрашили и сами-тѣ небесни сили, като видѣли божественный-а мъртвецъ, кой е се оживилъ: „ангелскій-а съборъ са смаа отъ чѣдо, като видѣ тебе междѣ мъртви-тѣ, който си, спасе, стрѣшилъ сила-тѣ на смъртъ-та, и възкрѣсилъ сѣзъ себе си Адама, и сички-тѣ си избавилъ отъ ада.“ Тѣи ангели-тѣ, но не жени-тѣ: „Жени-тѣ, кои то носяхъ миро, като дойдѣхъ съ него на твой-а гробъ спасе, ридяхъ; а